

Raivola 24/x 1929.

Kära Hagar,

Så hjärtlig tack för brevet och all den
hjärtlighet och välvilja som lyser därur.
Den är visserligen så oförgänt som möjligt,
men Gud ger oss allt för intet och all gadt
som kommer genom människors, härstamars
och från Gud. -

Och tack att Hagar ville bereda mig en glädje
med underättelsen om i ditt diktens utkam-
mande i finsk dräkt. - När jag läste Hem-
mers företal undrade jag ånyo, som jag
gjort så många gånger över att den enkla,
klara, oförargliga tonen i hennes första dikt-
samling inte blev förslädd. Ruth Hedvall
skruar så bebecknande i hennes minnesalbum:

So lang die Sterne kreisen --- um die Erde rund
tan Mergen in neuen Weisen die alte Schönheit kund.

"Gudarna komma." Utan tvivel är denna be-
nämning alldeles passande för en diktsam-
ling som innehåller blott dikter ur hennes
Nietzsche'ska period. Men den inbegriper icke
dikterna i sista skedet av Landet som icke
är och de äro, Tycker jag, just tapp-
punkten i hela hennes diktning och dit alla
färder genom salsystemen slutligen skulle
leda... henne spår omedvetet, men sedan
blarnade det. Hennes diktning vill verka
uppåt, över systemen & ty de voro ju blott
stationer på hennes väg. Hon hade i sitt liv
sökt Hanam, som går i grönströmda kläder,
på omvägar många och långa & men funnit
slutligen - och det behöfdes intet mer.

Men det var hennes och min största sorg om
hennes villorägar kunde skapa den uppfatt-
ningen om att de äro värda att sträva till.
"Mitt liv var en het villa." Denna dikt

Denne dikt är så allvarsinlädd och
 innefattar så klart hennes livs symbol.
 Att den fick bli till och andra ha fått
 läsa den, har varit den största trösten
 för mig. —

Angående ärtalet må det bli däkän. Lätt.
 ändringen dit bara för naggrauntitens skull.

Jo, "Min lyra" är nog bra.

Bekymra sig icke om löckerna, kära Hagar.
 Deras stund kommer nog i sinan tid, bror
 hade i ditt säga.

Hagar frågar mig så hjärtligt hur jag har
 elut? Ja, att i ditt söjde för min skull, elut
 jag: det var hennes soji, hennes sista stund.
Dä kunde jag icke trösta henne med den
 trösten jag nu har: Gud söker för mig var-
 enda dag, varenda stund! — Kära Hagar, ^{härstas bara} fannar
 björkblad lägga nu i lidet, såjalle
 och tugga, utän all annan gran och små-
 ved som ligger där. Den ai ar ~~sutta~~ tarne

och halvtorra träd ur trädgårdar, som en
därtill kvalificerad person fallet och såg at
sönder, ett arbete, som jag gick i land med
att betala - till min egen förvarning.
Den gamla tarastgumman Mina, som bott
hos oss nu i 9 år, har ett par. Han är
dålig, händer och fötter skäla oavbrutet, (det
är väl en högre grad av veitsdars) är krakig och
yrklig, men plackar med ett och annat, ku-
rdsakligt i lidet. Jag sköter om husallet,
går butikerna, lagar maten, skälar och bykar
- men Trätta galen ^{och} haia vatten ha vi
en skild person att göra. Jag är nöjd och
glad, arbetar är icke tungt, Gud vare lov,
som ger kraft och munterhet till vad som
behövs. Tarastgumman talar ibland om "kun-
nan Talo" men jag tror, att hon är helst här
hos mig. Ja, Gud ser nog till två gamla
och har sett till oss till denna dag och
förgäter oss icke, blott vi förtrösta på Ho-
nam. Och Han förgäter ej heller dem, som

som icke förtärliga, utan drager och lockar
 dem med nyåka och hårda tömmar.

- I ditt rum är nu möteslokal för prä-
 styrkan härslädes, dess nyåka ardelning nämlig-
 gen; I går i veckan. Vi ha utmätt goda
 levande predikanter. Då jag senast var i
 H. förs, hade jag tillfälle att jämföra.

- Alltså, kära Hagar, sörj icke för min
 skull! Jag vet, att den som givir dagen,
 givir och kraften och varje dag vilera,
 är en gära vi icke få försfulla. De kunna
 så snart taga slut...

Naturlyktuis ger jag mitt tillstånd till
 överställningen och utgivandet. Ved benom-
 ningen bekräffas, har jag ju skrivit om, hur
 jag anser saken. Nichts für ungut!

Ännu en gång tack för all anmärkning, kära
 Hagar. Med varmaste hälsning
 H. S.

P. S. Kan Hagar första rad jag
skrivar? Är de stilen ännu väl läslig?